

Lina Heilbrüner
Flot M. Barraque, 16
Basses Pyrynesse
Gurs

Gurs, 29 d'octubre del 1940

Conrad i Rosa Sontheimer
Muntaner, 250
Barcelona

Estimats, estimadíssims nens:

Suposo que us heu quedat molt sorpresos amb el telegrama i encara no sou conscients dels canvis produïts. El 23 d'octubre en poques hores va arribar l'ordre de què devíem deixar les nostres cases, i no us podeu imaginar tot el que això va significar. Només ens deixaven portar el més necessari, però amb tota l'excitació ni tan sols ho hem agafat. Dimecres a la nit a les deu ens han transportat en un tren especial sense saber on. Ens hem tranquil·litzat al veure que anàvem al sud. Com vam viatjar durant dos dies i dues nits, pensàvem que era un lloc no ocupat. Al voltant de les deu del matí de dissabte vam arribar aquí tots refredadíssims. Ens van recollir a l'estació. Un fred horrible. No hi havia calefacció en cap lloc. A l'estació vam ser separats. Els homes per una banda i les dones per altra. Per això, fins ara no sé res del vostre pare, de l'avi, de l'oncle Nathan, de l'oncle Leopold i de l'oncle Aaron. Tia Bertha està prop i ha pogut explicar-me algunes coses durant els últims dies. En total, estem aquí vuit membres de la família.

Estic amb febre en aquest barracó, a sobre d'un sac de palla on amb sort he de curar-me. El nostre estimat Déu ens ajudarà i espero que faci un miracle mentre estem en aquests llocs. En el telegrama us he demanat sabates calentes perquè amb les preses no les he agafat, necessitaria també un parell de mitges de llana, paper per escriure, un poc de mantega i, sobretot, ajuda per treure'ns d'aquí. Només hem pogut portar cent marcs i una maleta per persona. La resta dels

diners en efectiu ens van obligar a deixar-los a sobre d'una taula. Els marcs ens els van canviar perquè puguem comprar algunes coses, i amb els pocs diners que tenim desapareixeran de seguida. Al matí ens donen un cafè negre, al migdia un plat de sopa i a la nit altre plat de sopa. Un tros de pa per tot el dia. A les persones majors ens neguen fins i tot això, no sé quina fortalesa tindrè per poder aguantar tot això. El pitjor és que no hi ha calefacció a les barraques, i fa molt de fred, més fred que a Alemanya. A més, només em passa pel cap la tragèdia del que ha passat amb la teva estimada germana, Kurt. No m'ho puc ni creure. Per favor, el nostre més profund condol, encara que estem separats. No sé si els teus pares han pogut arribar. Només desitjo veure'ls aviat.

Rosl, per favor, escriu a Julius. Des del 14 de setembre no tinc cap notícia d'ell.

Per favor, intenteu envieu-nos allò que us hem demanat.

La vostra mare, Lina.

CARTA 10

1. **Geolocalitza** a Google Maps la nova adreça de Lina.
2. Explica cronològicament com han sigut els esdeveniments.
3. Com és la vida al camp?
4. Fes una llista amb les coses que demana Lina.
5. Quin és el menú?
6. Què va passar amb els diners que hi portaven?